

ZÁCHRANNÁ AKCE 04- Bufo viridis (ropucha zelená)

Převzata se Záchranné stanice DES OP dne 15.11.2014 cca v 17 hodin.

Nález žáby – Přeštice, Nerudova ul.724

Zjištění :

Samice ropuchy zelené, vel.cca 6 cm, zcela paralyzované zadní končetiny. Jinak žádné závažné známky poškození nejsou patrné. Pouze na levé končetině drobná krvácivá poranění. Nebýt úrazu, je v kondici velmi dobré pro zazimování. Obranný mechanismus (nafouknutí těla při pocitu ohrožení) je zachován. Každopádně žába je živá, i když netečná. O potravu nemá zájem, i to je v době zimování běžné, pokud už zimovala, a nemusí tedy souviset s traumatem.

Umístění do terária s vlhkým mechem v pokojové teplotě v klidovém režimu. Občasné jemné zarosení. Vývoj se nedá odhadnout, prognóza nejistá. Záleží i na tom, zde nemá nějaká vnitřní zranění. Pokud by šlo o páteř či končetiny, šance na přežití určitě je, i když na vrácení do přírody a plnohodnotný život by to nejspíš už nebylo ☹.

17.11.2014 – stav stejný, žába nezměnila polohu, ale žije. Reaguje. Krvácivá poranění ošetřována slabým roztokem heřmánku.

18.11. 2014 - Stav sice nezměněn, žába v poloze s dozadu nataženými zadními končetinami, oči většinou přivřené. Pravá noha reaguje na dotyk zřetelnými záškuby svalstva ve snaze ji skrčit. Levá nereaguje. Krvácivá poranění se hojí.

19.11. 2014 - K mé velké radosti se žábě povedlo pravou nohu skrčit a pokusit se popolézt. Úspěšně. To je veliký pokrok. Já vím, je to JEN žába. Většinou se píše dojemné příběhy o záchraně zvířátek milých nebo vzácných, nejlépe chlupatých, aby oko nezůstalo suché. Jenže vzhledem k nekonečnosti vesmíru a bytí jako takového jsme si všichni rovni. Žába nebo člověk. To jen on si ve své domýšlivosti myslí, že je víc.

20.11. 2014 – Stále trénujeme zadní končetiny, ta pravá docela funguje, levá zatím nic. Překáží, když se chce žába přemístit, otočit, noha zůstává na místě. Viz foto.

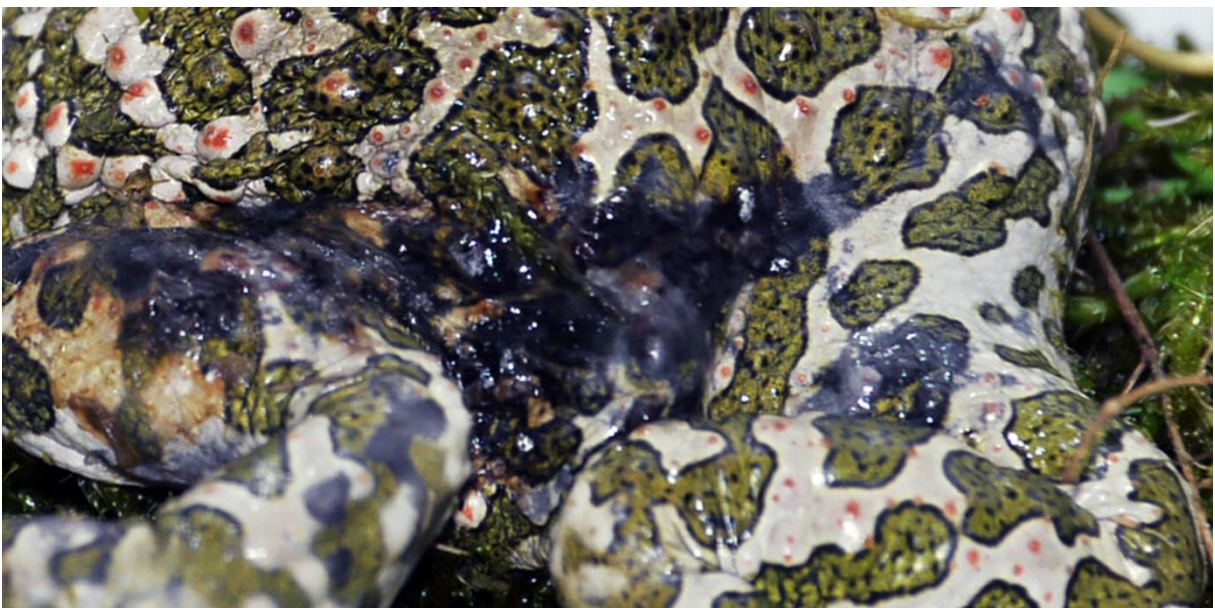
21.11.2014 - Dnes svlékla kůži. Poté se pokusila v rámci možností přeplazit terárko kolem dokola.

23.11.2014 - Po týdnu. Zlepšování je patrné. Už i levá končetina začíná reagovat na dotyk, což dosud nebylo.

24.11.2014 – Žábě se poprvé podařilo skrčit obě zadní nohy. Krvácivá zranění jsou stále patrná, ale hojí se. Vypadá to nadějně. (Červené tečky na kůži zad jsou v pořádku, jsou součástí kresby kůže ropuchy zelené.)

Tmavá kůže v zadní části je ta, kterou se žábě při svlékání z důvodu úrazu zatím nepodařilo svléct.

29.11.2014 - Druhé svlékání. Zase je to o kousek lepší. Při tomto druhém svlékání se podařilo stáhnout tenkou pokožku i z levé, hodně postižené nohy. Nová kůže vypadá dobře, bála jsem se nějaké nekrózy, levá noha byla stále černější.

Svlékání probíhá odzadu dopředu. Žába si pomáhá končetinami a otvíráním úst, přičemž současně polyká posunutou tenkou pokožku. Jelikož ropucha nezimuje, snaží se lézt a zatím nepřijímá potravu, napadlo mě, z obavy o její kondici, „přilepit“ malého cvrčka na sunoucí se kůži. Povedlo se! Byl pohlcen i s ní. Honem jsem to udělala ještě jednou, víc se za jedno svlékání nestihlo. Každopádně má žába něco v žaludku a uvidí se zítra. Mám dobrý pocit. Jsou to pokusy neověřené, nikde o takovém způsobu jak mé žabí rehabilitace, tak nouzového krmení není psáno, řídím se jen svou logikou, možná ne zcela dobrou. To ukáží dny příští. Každopádně rehabilitace plní svůj účel, **při svlékání se ropucha snažila pomáhat i levou, dřív zcela ochrnutou končetinou.** Pravá docela funguje, je to od stavu příjmu obrovský rozdíl. Asi není nutné hledat, zda něco jde, jako věřit, že to tak jde a ono to potom jde skutečně. Musí se hodně chtít a tahle krásná žába hodně chce ☺. Já samozřejmě také.

30.11.2014 – Žába vypadá výborně. Po včerejším příjmu potravy jsem objevila exkrement ☺. To je dobrá známka, nevypadá to tedy na žádné vnitřní poškození, vše je průchodné. Mám radost, úrazy žab ponechaných v přírodě bývají fatální.

4.12.2014 – Opět zlepšení. Pohybuje se po teráriu, jako kdyby žádný úraz neměla.

Tohle byl stav při přijetí (nehybné zadní končetiny + krvácivá zranění) :

5.12. 2014. – po třech týdnech léčení. Konečně má zájem o potravu. Dala jsem jí moučného červa. Rychle se posunula až na misku.

Podívala se a .....

Ham !

Tak to mi udělala na Mikuláše čertovskou radost ☺. Těch červíků snědla s velikou chutí hned 7 a ještě jednoho cvrčka. Určitě by snědla i víc, ale musí se začít po té hladovce opatrně.

Závěr :

Vše je v pořádku, nic zásadního se už měnit nebude. Dokonce jsem zvažovala i opětné zazimování. Nakonec ji ale pro jistotu nechám v pokojové teplotě a aktivitě s krmením. Pro tentokrát se nic nestane, o množení na jaře nejde. Nemyslela jsem si, že bude schopná vypuštění zpět do přírody, vypadala zoufale, čekala jsem následky přinejmenším v pohyblivosti. Překvapila mě. Na jaře dostane svobodu v hezké lokalitě, kam už byly vypuštěny malé ropuchy zelené letos v létě.

J.Hepová.

Vím, že mám málo času na to, co bych chtěla. Vlastně v životě je pořád málo času a ještě ho plno promrháme v blbostech. Ať už chceme něco pěstovat, chovat, dělat, je k tomu potřeba mnoho věcí znát a vědět o tom. To sami nemůžeme zvládnout, proto hledáme v informacích, které pro nás objevili předchůdci. Nalézáme, srovnáváme, zkoušíme ... abychom k stáru zjistili, že nevíme **vůbec nic**. Alespoň já ☺. Nejde o jednu žabu, nejde o jednoho člověka, jde o jistý princip, o určité hodnoty, o to, co chceme v životě posbírat, ne tak materiálního, ale hlavně duchovního a jak s tím naložíme.

Přeji všem prožití čisté radosti nás „bláznů“ ☺.